

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1073

08.10.2023 (134)

Lederskap mellom nasjonalt fellesskap og elitisme

fra Michael Kühnen

SENATETS IDÉ

Helt fra begynnelsen hadde Føreren innsett at det ville kaoset av små grupper, foreninger, brorskap, forbund og sekter i völkisch-bevegelsen trengte en disiplinert viljesbærer, et stålsatt, revolusjonært fortroppsparti, et fellesskap av menn som var forberedt på å kjempe for en ny tro, en revurdering av verdier og omforming av verden med innbitt besluttsomhet og aldri sviktende iver!

Som organisasjonsmodell valgte Adolf Hitler den mektigste og historisk mest betydningsfulle mannlige sammenslutningen i europeisk historie - den katolske kirken! Fra den skulle nasjonalsosialistene lære hvordan de kunne få makt over sjeler og hjerter, hvordan de kunne gi institusjoner mektig varighet, hvilke organisasjonsformer som kunne motstå historiens stormer i århundrer og hvorfor.

Kritikere i leiren til völkisch-bevegelsen har kalt dette utysk og unaturlig, men de glemte at partiet, som skulle bli en politisk kirke, forfølger et tidsbegrenset mål, skal oppfylle et konkret program og deretter oppløses, men at veien ut av minusverdenen til frihetens orden, denne generasjonslange kampen, bare kan lykkes med slike metoder.

Det europeiske menneskets dekadanse har kommet for langt, dets naturlige

instinkter er for forvirret, dets vitalitet for slakk og dets sjel for ofte ødelagt til at noen annen vei er mulig. Bare Partiet garanterer seier og med det overlevelse og en human fremtid for folket og rasen, selv om det for en tid må bruke fiendens metoder - Partiet spør ikke hvor metodene kommer fra, men om de er effektive og gjør det mulig å bygge og stabilisere en ny orden.

Dette historiske beviset er imidlertid for lengst levert av den katolske kirkens institusjoner og strukturer - og NSDAPs triumf, som bare en konspirasjon midlertidig kunne bryte, og som mobiliserte nesten all makt på jorden mot oss, må overbevise selv de mest skeptiske!

Slik bygde Føreren det nasjonalsosialistiske partiet etter modell av den katolske kirken - med et disiplinert "kirkefolk" av nasjonalsosialister, med politiske ledere som "prester", politiske soldater som "religiøse riddere", de lokale gruppelederne som "pastorer", Gauleiterne som "biskoper", korpset av politiske ledere som en "religiøs orden" og partilederen som en sekulær "pave" - i møte med den pavelige nuntiaturen i München, erklærte Führeren en gang meningsfullt: Kirken kan herske over det tyske folket i det hinsidige, men over det tyske folket i denne verden, det nasjonalsosialistiske partiet og dets ledere; og akkurat som den hellige faren i Roma hevder en ufeilbarlighet for seg selv i religiøse spørsmål, hevdet NSDAPs leder en slik for kampen her på jorden!

Det er derfor vi sier: Partiet har alltid rett! Ikke fordi hver avgjørelse alltid må være riktig, men fordi partiet leder kampen for livet, for bevaring og utvikling av arter, for naturen og dens lover, fordi denne kampen bare kan føres seirende av partiet, fordi livet og naturlovene alltid har rett og alltid vil bli holdt rett på denne jorden - og dermed også partiets mål og midlene det bruker for å nå målet!

Men selv paven, denne absolutte herskeren over den to tusen år gamle kirken, kan ikke bestemme vilkårlig, men forblir bundet av kirkens lære, som er legemliggjort for ham i kardinalkollegiet som velger ham, som er kirkens fyrster, uten hvis tillit ingen pave kan regjere, og som om nødvendig kan avsette ham og velge en etterfølger hvis han blir frafallen fra kirken eller fundamentalt truer dens åndelige og jordiske makt gjennom fiasko.

Adolf Hitler ønsket også å opprette et slikt kardinalkollegium for å fullføre den organisatoriske oppbyggingen av NSDAP - dermed ble ideen om senatet født tidlig i partiets historie!

Senatorene skulle være partiets "kardinaler". Selv i kampens tid ble en sal for senatet opprettet og høytidelig innredet i NSDAPs hovedkvarter, i det nybygde brune huset i München, for å symbolisere verdigheten, makten og storheten til et kollegium som skulle være partiets hjerte og samvittighet. I årevis pågikk arbeidet

med å utnevne et senat og avklare dets fullmakter, men det ble aldri en realitet. Ved krigsutbruddet var avgjørelsen tatt:

NSDAPs første leder, Adolf Hitler, velger selv sin etterfølger! I september 1939, i forbindelse med sin store tale i begynnelsen av krigen, kunngjorde han at Hermann Göring skulle bli hans etterfølger. Hvis han mislyktes, ville det bli Rudolf Hess, og hvis heller ikke han kunne etterfølge ham, kunngjorde Føreren, ville han nå utnevne et senat for å velge den mest verdige blant dem.

Av dette kunne det konkluderes med at senatet endelig kunne opprettes, selv om det fortsatt ville bli fratatt retten til å velge en leder ved det første lederskiftet. Men heller ikke dette skjedde - frem til 1945 forble senatet en idé som ikke ble realisert. Da Føreren døde sin offerdød, Hermann Göring, dømt til døden av seierherrene, drepte seg selv og Rudolf Hess forsvant bak fengselsmurene på livstid, utløp legitimiteten til den historiske tradisjonen; partiet brøt sammen, og det var ingen som legitimt kunne bevare denne tradisjonen slik senatet burde ha gjort.

Hvorfor det ikke var mulig å opprette et senat før 1945, til tross for all planlegging og til tross for Adolf Hitlers vilje, er allerede angitt i den første delen av denne artikkelen: i Føreren sin geni, i dette forsynets instrument, smeltet personen, partiet og Tyskland sammen til en enhet som ingenting kunne eksistere og hevde seg ved siden av. Den eksepsjonelle personligheten Adolf Hitler forhindret, mot sin egen vilje, dannelsen av institusjoner som var ment for normale mennesker.

Dermed er det fortsatt vår oppgave, i gjenoppbyggingen av partiet, å krone denne enorme konstruksjonen med opprettelsen av NSDAPs senat:

"Gjennom ham skal en rekke av bevegelsens eldste og dyktigste hoder bringes i direkte forbindelse med den øverste partiledelsen. Å tilhøre dette bevegelsens store senat skal i fremtiden føles og betraktes som bevegelsens største ære."

Adolf Hitler

DANNELSEN AV SENATET

Denne gangen, parallelt med arbeidet med gjenoppbyggelsen av partiet, bør dannelsen av senatet begynne allerede i kampperioden. For dette formålet utnevner partilederen de første senatorene blant de beste og mest respekterte nasjonalsosialistene, som imidlertid ikke lenger må være i aktiv kamp på tidspunktet for utnevnelsen, dvs. som ikke er viklet inn i interesser, kamper og alle bagateller i det daglige organisatoriske arbeidet. De bør være menn som, uten

hensyn til strategiske nødvendigheter og taktiske vanskeligheter og svingninger, utelukkende er forpliktet til ideen - menn som, i den evige dikotomien mellom ideal og virkelighet, konsekvent bare lever idealet og sørger for at partiet og partiledelsen aldri fjerner seg for langt fra det.

Så snart den første senatoren er utnevnt, legemliggjør han allerede ideen om at senatet strever for realisering og tar opp en aktivitet som rådgiver for partilederen. Fra nå av kan partilederen ikke utnevne en annen senator mot sin vilje - hver utnevnelse krever dermed samtykke fra de allerede eksisterende senatorene. Dette forhindrer partilederen i å skape et kollegium av villige ja-menn og er samtidig ment å sikre at senatet danner et fellesskap og ikke forblir en samling individer som bare har blitt brakt inn i sin høye stilling av partilederens nåde og vilje. Avvisningen av en mann foreslått av partilederen krever selvfølgelig alltid enstemmighet - det samme gjør enhver senatavgjørelse. Fra begynnelsen av vil senatorene, som personligheter så vel som et fellesskap, opptre i en rådgivende kapasitet for partiledelsen.

De første 24 utnevnte senatorene utgjør det lille senatet. Når dette er dannet, anses senatet som konstituert og utøver alle sine fullmakter. Senere, når det fulle antallet på 64 medlemmer er nådd (det store senatet), kan det lille senatet i praksis betraktes som et slags arbeidsutvalg for det løpende arbeidet med å forberede beslutninger og resolusjoner. Men i utviklingen av dannelsen av senatet betyr det å nå det antallet som er nødvendig for konstitueringen av det lille senatet, at senatet har begynt sitt arbeid i sin helhet.

Det som er viktig i alt dette er at det på ingen måte er et spørsmål om å utnevne et så stort antall senatorer så raskt som mulig: de høyeste kravene må stilles til senatorer når det gjelder deres ideologiske klarhet og standhaftighet, deres uselviskhet og upartiskhet i møte med interne partikonflikter, deres lojalitet til partiet, deres ærlighet og deres ubegrensede og generelle rykte blant partikamerater. Senatorer utnevnes på livstid, kan bare utvises ved enstemmig avstemning av alle andre senatsmedlemmer, og legemliggjør partiets kollektive visdom og frelse. Ingen uverdigg person kan snike seg inn i dette samfunnet!

Senatorer må ikke utnevnes med ideen om å vise noen medlemstall, ikke med håp om snart å nå det fulle antallet for konstitusjonen av det lille og det store senatet, men bare i henhold til verdighetsstandarden.

Så snart det lille senatet er konstituert, får det makten som tilhører NSDAP-senatet: Valget av leder, styringen av lederen og retten til å nedlegge veto mot alle resolusjoner fra partiledelsen er nå lagt til senatorene, i tillegg til deres fortsatte rett til å rådslå. De kan også kunngjøre sine egne resolusjoner, men disse krever partilederens samtykke for å tre i kraft. Fremfor alt overføres imidlertid retten til å

utnevne nye senatorer fra partilederen til senatet, selv om partilederen nå har vetorett.

Den grunnleggende ideen med senatets arbeid er forsoning og enighet mellom idealet, hvis voktere er senatorene, og virkeligheten, som partiledelsen må forme. Det bør derfor være et tillitsforhold mellom senatet og partilederen, institusjonelt sikret av den gjensidige vetoretten, slik at den ene makten aldri kan eliminere eller overmanne den andre. Dannelsen av det nasjonalsosialistiske senatet vil bli gjennomført i denne ånden!

SENATETS MAKT

Som allerede vist har senatet som kollegium ekstraordinære fullmakter:

Senatet velger partilederen, det kan også alene avsette en partileder, det har vetorett mot alle avgjørelser fra partiledelsen og kan selv utstede ordrer til partiet, selv om partilederen da har vetorett.

Teoretisk sett kan derfor partilederen og senatet fullstendig blokkere hverandre; og disse gjensidig kansellerende kreftene er også ønsket for å kunne motsette seg partilederens vilje med et korrektiv når han tydelig avviker fra vår hellige idé og partiets historiske oppgave.

Faktisk er det imidlertid ikke å forvente en slik blokadepolitikk: Partilederen er forpliktet til å ta hensyn til og respektere senatets råd, siden senatet er partiets høyeste intellektuelle autoritet, hvis ekstraordinære fullmakter, i en ellers total lederstat, pålitelig hindrer partilederen i å arrogant og arrogant se bort fra senatets vektige mening.

På den annen side er ikke senatet et leketøy for vilkårlige og tilfeldige flertallsuttalelser eller beslutninger:

Bare som et fellesskap, dvs. med enstemmige beslutninger, kan senatet bruke sin makt. Dette alene forhindrer at det vilkårlig blander seg inn i partilederens daglige og maktpolitiske ansvar, siden slike enstemmige beslutninger bare kan komme til hvis det virkelig er helt grunnleggende og åpenbare forbehold for alle om tiltak truffet av partiledelsen eller partilederens person. Dessuten er alle senatorer nøye utvalgt på en slik måte at de ikke lenger har noen maktpolitiske interesser eller oppgaver, men utelukkende er forpliktet til å bevare ideen.

Det kan derfor antas at senatet i praksis bare vil bruke sine ekstraordinære fullmakter én gang om gangen - når en ny partileder må velges på grunn av

forgjengerens død, avgang eller uførhet. For øvrig vil senatet generelt respektere partilederens fulle autoritet og ansvar, i samsvar med lederprinsippet, og vil nøye rådgi og støtte ham med all sin autoritet.

Målet er å etablere et tillitsforhold mellom partilederen og senatet, fast forankret i den nasjonalsosialistiske ideen og etoset til de ledende institusjonene, slik som senatet. Begge vil forsøke å realisere dette, siden bare sammen kan de løse sine felles oppgaver og bruke sine krefter - for det felles målet!

Etter maktovertakelsen påtar NSDAPs partileder seg samtidig oppgaven som regjeringssjef i den nasjonalsosialistiske folkestaten. Følgelig tildeles senatet også statlige oppgaver: Senatet har nå samme makt over alle statlige organer og beslutninger som det tidligere hadde over partiet.

Senatets oppgaver inkluderer også tilsynet med partiets høyskole og definisjonen av innholdet i dets arbeid - denne høyskolen vil fungere som et partiakademi, som den høyeste og viktigste forsknings- og undervisningsinstitusjonen for den nasjonalsosialistiske verden og livssyn, og vil bli en modell for alle partiets opplæringsinstitusjoner. Deltakelse i og vellykket gjennomføring av tilsvarende kurs ved høyskolen vil være en forutsetning for å påta seg høyere lederverv innen partiet.

I det hele tatt, helt fra begynnelsen og allerede i kampens tid, forventes og kreves det av enhver nasjonalsosialist at han respekterer senatets åndelige autoritet og prestisje og gjør alt for å styrke det og gjøre det i stand til å oppfylle sine oppgaver. Da vil senatet raskt bli partiets samvittighet og vil være i stand til pålitelig å forhindre og stoppe enhver fremmedgjøring mellom partiets institusjoner, og senere av staten, og ideen vi alle tjener.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFWAHOORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1605 19 June 2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthearmy.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lusch

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonnalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info